

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๗ /๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เกี่ยวกับ
การสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า [REDACTED] อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖
กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีcarrier ของถูกต้องจำนวน
๔ รายการ คือ

๑. คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ลับ ที่ ๘๕(๒)/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน
๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง

๒. เอกสารทุกฉบับที่ปรากฏในจำนวนการสอบหาข้อเท็จจริงของเรื่องร้องเรียน
ตามข้อ ๑

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

๔. หนังสือรายงานการสอบข้อเท็จจริงของรองอธิการบดีฝ่ายบริหารที่ปฏิบัติราชการ
แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ฉบับที่ส่งให้แก่ รองศาสตราจารย์ [REDACTED]
และ [REDACTED]

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๙/๓๒๗๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม
๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้
เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารตาม
มาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ
ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดข้อความบางส่วน

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และรองศาสตราจารย์

[REDACTED] มีกรณีร้องเรียนกล่าวหาซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๘๕ (๒)/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงแก่บุคคลทั้งสอง คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงทำการสอบสวนแล้วจัดทำรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงขึ้น ๑ ฉบับ สรุปความได้ว่า คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นไปตามข้อร้องเรียนทั้งสองกรณี ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าวจำนวน ๔ รายการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เนพะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณา เปรียบเทียบกับข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้มีการปกปิดข้อความบางส่วนพบว่า ข้อความส่วนที่มีการปกปิดคือข้อความที่เกี่ยวกับการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนรองศาสตราจารย์ [REDACTED] และรายชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ ชื่อคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ชื่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน และชื่อนิติกรที่ทำหน้าที่สรุปสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบหาข้อเท็จจริงเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ และรองศาสตราจารย์ [REDACTED] ร้องเรียนกล่าวหาซึ่งกันและกันได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเรื่องที่ร้องเรียนเป็นการกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ถูกต้องในประเด็นการรับและเบิกจ่ายเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาของคณะรัฐศาสตร์จำนวน ๑ ล้านบาท และการพิจารณาหัวข้อ

หน้า ๓ ใน ๔ หน้า

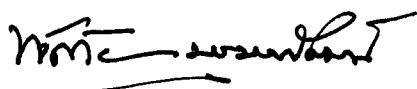
คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๗ /๒๕๕๑

วิทยานิพนธ์และแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งผู้ถูกร้องเรียนก็ทราบดีอยู่แล้วว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน การเปิดเผยชื่อกรรมการและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลนั่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ส่วนเอกสารที่มีการทำหนังสัมภาษณ์ลับไว้อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ นั้น การกำหนดชั้นความลับดังกล่าวไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ประกอบกับการสอบหาข้อเท็จจริงในกรณีได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียน ย่อมแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการแก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ได้ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลของศาสตราจารย์ เรืองวิทย์ฯ รวมอยู่ด้วย คือ เงินเดือน ค่าตอบแทน และลิทธิประโยชน์อื่นๆ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำลิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้ลับหรือปิดข้อความในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนาดุ)

กรรมการ

(นายชุดภัย บุรุษพัฒน์)

หน้า ๔ ใน ๔ หน้า

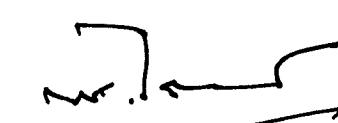
คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๗) /๒๕๕๑

ร้อยโท

กรรมการ

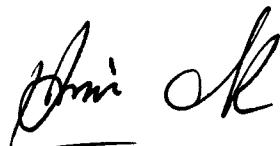
(วิรัช พันธุ์มະผล)

(นายพีระพล ไตรทศาวิทย์)

กรรมการ

(นายสมชาย หอมลักษณ์)

กรรมการ

(นางแน่งน้อย วิศวโยธิน)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑ ป้าย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย